

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1278/2025
23.10.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Милене Рашић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 322. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Жарка Станисављевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 238/24 од 27.03.2025. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 351/25 од 06.08.2025. године, у седници већа одржаној 23.10.2025. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Жарка Станисављевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 238/24 од 27.03.2025. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 351/25 од 06.08.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу К 238/24 од 27.03.2025. године, у ставу првом, окривљени ББ оглашен је кривим због кривичног дела спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 322. став 3. у вези става 2. и 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 29.06.2018. године до 20.07.2018. године, коју казну ће издржати по правноснажности пресуде, а окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 322. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 29.06.2018. године до 20.07.2018. године, коју казну ће издржати по правноснажности пресуде.

Окривљени су обавезани да плате суду на име судског паушала плате износ од по 20.000,00 динара, као и да суду на име трошкова кривичног поступка окривљени ББ плати износ од 8.160,00 динара, а окривљени ББ и АА солидарно износ од 9.259,26 динара, те да

ОЈТ у Лесковцу на име трошкова кривичног поступка солидарно плате износ од 10.640,00 динара, те да оштећенима ВВ, ГГ и ДД, на име трошкова кривичног поступка, солидарно плате износ од 587.250,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, а оштећени су ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парницу. Ставом другим побијане пресуде према окривљеном ЂЂ и ЕЕ, на основу одредбе члана 422. став 1. тачка 3) ЗКП, одбијена је оптужба да је окривљени ЂЂ извршио кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 1. Кривичног законика, а окривљена ЕЕ кривично дело спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 322. став 1. Кривичног законика.

Трошкови кривичног поступка у односу на окривљене ЂЂ и ЕЕ падају на терет буџетских средстава суда, о којима ће бити одлучено посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 351/25 од 06.08.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљених ББ, АА, ЂЂ и ЕЕ и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Жарко Станисављевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд утврди да је поднети захтев основан и побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе. Предложио је да се извршење правноснажне пресуде према окривљеном АА одложи до доношења одлуке по поднетом захтеву.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног АА, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

У захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног као разлог подношења наводи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, док суштински, иако нумерички не означава, указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, наводећи да се у радњама окривљеног АА описаним у ставу првом изреке, не стичу елементи кривичног дела из члана 322. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, за које је оглашен кривим, оспоравајући у вези са тим статус оштећених помоћника јавног извршитеља као службених лица из члана 112. став 3. тачка 3) Кривичног законика и наводећи да се у радњама окривљеног стичу елементи кривичног

дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика, у односу на које је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења.

Одредбом члана 322. став 1. Кривичног законика прописано је да ко силом или претњом да ће непосредно употребити силу спречи службено лице у вршењу службене радње коју предузима у оквиру својих овлашћења или га на исти начин принуди на вршење службене радње, казниће се затвором од једне до пет година, док је ставом 2. наведеног члана прописано да ако приликом извршења дела из става 1. тог члана учинилац увреди или злостави службено лице или му нанесе лаку телесну повреду или прети употребом оружја, казниће се затвором од две до осам година.

Према одредби члана 112. став 3. тачка 3) Кривичног законика, службеним лицем сматра се јавни бележник, јавни извршитељ и арбитар као и лице у установи, предузећу или другом субјекту, којем је поверено вршење јавних овлашћења, које одлучује о правима, обавезама или интересима физичких или правних лица или о јавном интересу, док је тачком 4) става 3. исте одредбе прописано да се службеним лицем сматра и лице којем је фактички поверено вршење појединих службених дужности или послова.

Одредбом члана 509. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу прописано је да јавни извршитељ може да запосли помоћника, који у његово име предузима радње којима непосредно спроводи извршење или обезбеђење.

Из изреке побијане првостепене пресуде произилази да је окривљени АА критичном приликом у стању урачунљивости, свестан свога дела и његове забрањености, чије је извршење хтео, спречио овлашћена службена лица у вршењу службене радње коју предузимају у оквиру својих овлашћења, на тај начин што је дошао до оштећеног ВВ, помоћника јавног извршитеља и песницама га ударио у пределу главе неколико пута, претходно га ухвативши за крагну кошуље, услед чега су оштећеном ВВ покидани ланац и легитимација, наневши му при томе лаку телесну повреду, описану у изреци, након чега је исти са још два лица почео да вуче оштећеног ВВ, држећи га за руке и струк, развлачећи га, након чега су се оштећени ВВ и остали оштећени удаљили са лица места, не предузевши службене радње пописа и пленидбе покретних ствари.

Сходно наведеном, Врховни суд налази да изрека пресуде садржи сва субјективна и објективна обележја кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 322. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, како то правилно закључују и нижестепени судови, јер је окривљени кривично дело извршио према оштећеном ВВ - службеном лицу, који је заједно са још двојицом помоћника јавног извршитеља, непосредно спроводио радњу извршења пописом и пленидбом покретних ствари извршног дужника овде окривљеног ЂЂ, наневши му лаку телесну повреду.

Наиме, из списка предмета неспорно произилази да су оштећени ВВ и још двојица његових колега, у време критичног догађаја поступали као помоћници јавног извршитеља, непосредно спровodeћи радњу извршења – попис и пленидбу покретних ствари извршног дужника ЂЂ. Према цитираној одредби Закона о извршењу и обезбеђењу, помоћници

јавног извршитеља предузимају радње извршења у име јавног извршитеља и по његовом налогу, чиме им је фактички поверено вршење службених дужности и послова у оквиру јавних овлашћења која му припадају.

Како се према члану 112. став 3. тачка 3) и 4) Кривичног законика, службеним лицем сматра не само лице коме је законом поверено вршење јавних овлашћења, већ и лице коме је фактички поверено вршење појединих службених дужности и послова, то Врховни суд налази, да су оштећени - помоћници јавног извршитеља, који су критичном приликом предузимали радњу непосредног спровођења извршења, уживали исту кривичноправну заштиту као и јавни извршитељ, односно поступали су у својству службених лица, носећи при томе и службену легитимацију, због које су били јасно препознатљиви као лица која врше службену радњу и поступајући у оквиру овлашћења која произилазе из јавних овлашћења поверених јавном извршитељу.

Из изнетих разлога, Врховни суд налази да се неосновано наводима захтева указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, наводима да се у радњама окривљеног АА не стичу законска обележја кривичног дела спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 322. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, већ кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика, за које би, да је предмет оптужбе, наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, због чега је неосновано и истицање битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, као разлога за подношење предметног захтева за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић